

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

Tartalomból:

Miseszándékok 2. old.

Részlet:

Michel Quoist: **Itt vagyok,
Uram!** című könyvéből
3. old.

Fohász az öregedésről
5. old.

Egyházközségi hírek
6. old.

Búcsúzóink!
7. old.

Elgondolkodtató:
Kedves kisfiam...
8. old.

Guci ünnepi receptjei:
„Őszibarack”
9. old.

Kalendárium:
SZENT RÓKUS
10. old.

Vélemények a táborokról
„Bentiek a táborban”

14. old.

Viccek: 19. old.

Rejtvény: 20. old.

Áldozási ima - Xavéri Szent Ferenc

Istenem szeretlek forrón, mélyen,
Nem mert a kárhozatos szörnyű éjen
Gyötrő tűzbe vetsz, ha elhagytalak,
S nem mert egednek édes fényességét,
Szent örömben úszó angyali zenéjét
Ígérted nekem szárnyaiddal.
De mert a kereszten karjaid kitártad,
Emberi szívemet Szívedre vártad,
Rútul kiszögezve, jaj, felém hajoltál,
Vérfutotta arcod édes, tüzes oltár,
Bűnömért viseltél szörnyű ékességet...
Meg nem állottál a gyötrelmek mezsgyéjén,
Átmentél az éjek szörnyűséges éjén,
Borzalmas kísértet, gyalázat és szitok,
Lélek-hóhérok, gyűlölet-kárpitok
Födtek, jaj, követtek az utolsó szóig...
Rettentő mértékkel mérted szeretésed.
Ó legyek, hadd legyek könnyező vetésed;
Hadd legyek, én legyek a te aratásod,
Míg gyötrelmeiddel lelkem földjét ásod.
Szeretlek, szeretlek,
Nem mert megmentettél,
Hanem mert a vérig, halálig szeretted.
S amint te szeretted, szeretlek most téged,
Életem és lelkem elkínálom néked.
Szeretlek, szeretlek, te vagy a királyom,
Istenem, mindenem, örök mennyországom!

Miseszándékok

Augusztus (az esti szentmisek időpontja 18 h)Szentek és
ünnepeink

1. 2.	Szombat Vasárnap	9h: Ábrahám Imre este:	Ligouri Szent Alfonz Szent Özséb
3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	9h: Börcsök Antal, Börcsök Erzsébet este: Borsos Géza, Ördög Ilona, meghalt Molnár szülők	Szent Hermína Vianney Szent János Havas boldogasszony Urunk színeváltozása Szent II. Sixtus pápa Szent Domonkos Szent Román
10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Ördög János és Tanács Rozália 9h: Börcsök Vince és Dobó Rozália, + 4 lánytestvér este: Rózsa György	Szent Lőrinc Szent Klára Szent Hilária XI. Ince pápa Szent Maximilián Kolbe Nagyboldogasszony Szent Rókus
17. 18. 19. 20. 21. 22. 23.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Kéri Lajos és Márki Ilona Sutus Antal és Somogyi Ilona 9h: Bózsó János, Bózsó István, Vass Anna este:	Szent Jácint Szent Ilona Szent Emília Szent István király Szent X. Piusz pápa Szűz Mária, a Világ királynője Limai Szent Róza
24. 25. 26. 27. 28. 29. 30.	Hétfő Kedd Szerda Csütörtök Péntek Szombat Vasárnap	Ábrahám Imre 9h: Király Lajos, Pap Piroska este:	Szent Bertalan apostol Szent Lajos király Szent Natália Szent Mónika Szent Ágoston Keresztelő Szent János vértanúsága Szent Félix, Szent Rózsa
31.	Hétfő		Szent Arisztid

MEGÖL TEK EGY ARABOT

A kereszténység kétezer éves történelme és tanítása ellenére is fennállnak még ma is a faji megkülönböztetések. Ez valóságos botrány kellene, hogy legyen minden keresztény szemében; ennek ellenére azt látjuk, hogy sokan nemcsak elfogadják ezt az állapotot, de egyenesen védik, pártfogolják vagy támogatják azt. De ezeket a megkülönböztetéseket elfogadva egyszerre megszűnnek a keresztény testvériség közösségének a tagjai lenni s magától Krisztustól különítik, zárják el magukat. Sajnos, mi magunkat is megfertőzött már ez a pogány életfelfogás és így kisebb-nagyobb részben ugyan, de magunk is cinkosai vagyunk ennek az általános emberi testvériség ellen elkövetett bűnnek... és ez a cinkosság néha egészen a gyilkosságban való részvételig súlyosbodhat... Sok, nagyon sok szeretetre van szükség, hogy vezekeljünk... és engeszteljünk.

*

„Jáhvé akkor így szólt Káinhoz: Hol van a te testvéred, Ábel? Az így felelt: Nem tudom. És vajon őrzője vagyok én testvéremnek?... Mit cselekedtél? – folytatta Jáhvé. Hallod, hogy testvéred kihullott vére hozzám kiált fel? Átkozott légy és száműzött arról a termékeny földről, amely felitta a kezed által kiontott testvéri vért...” (Ter 4, 9-11)

„Nincs többé zsidó vagy görög, rabszolga vagy szabad, férfi vagy nő, mert ti mindnyájan egy személy vagytok Jézus Krisztusban!” (Gal 3,28)

*

Támadtak és ütöttek...

A kurta rendőr-botok a roham ütemére suhogtak, míg a könnyfakasztó bombák füstölögtek, mint falusi ünnepen a meghívott vendégek pipái;

Mikor az utolsó tüntetők is megfutamodtak; összeszedték a sebesülteket.

A rendőr-kocsik ajtajai zárva csapódtak le a megrettent, elképedt vagy lázongó letartóztatottakra.

Egymás után csukódtak be a házak ablakai.

A fájdalmas arcok megkeményedtek,

S apró csoportokra foszlott a tömeg, miközben futótűzként terjedt el a hír: megöltek egy arabot!

„Miért vertek?...”

Megtépett ruhájában fekszik a földön, a feje fölé, a járdára, vörös glóriát festett a vér.

Rám meredeznek tesi szemei,

Míg elröppent lelke már Téged néz, lát, csodálkozva a váratlan találkozás felett.

Visszataszító mindez, Uram.

E családból vagytok ti is – mondták nekik, -

Úgy jöttetek felénk, mint igaz szabadítók felé.

Ott állították őket munkába, ahová senki sem akart önszántából menni.

S ott, saját tévedéseik foglyai gyanánt,

Barmokként szállásolták el őket,
Kihasználták,
Megvetették,
Megalázták,
És most, amikor lázadásuk és elégedetlenségük tüzeiben tüntetni akartak,
Bottal a kézben várták őket az utca sarkán, miként a „tisztos polgárok” is
gyülekeznek,

Hogy agyon verjék a megveszett ebet...

Más színű a bőrük, mint a miénk, Uram,
Erkölcseik és szokásaik is mások;
Nagyon messziről jöttek, Uram...
A megváltásod őket már nem érte volna el?
Még most is rám néz, Uram.
Hideg, megüvegesedett szemekkel, mozdulatlanul, aggodalmas utolsó kérdésével:
Avagy csak a te fiaid nem ismerték még fel az igazságot,
Hogy immár mindannyian testvérek vagyunk?
Hogy mindannyian megkeresztelkedtek, mindannyian megtisztultak ugyanabban
a szent vérben,
ISTEN vérében, - a te véredben, Uram?...

Ma is vannak még határok, gátak és sorompók, Uram.
Vannak fehérek és feketék,
Gazdagok és proletárok,
Kizsákmányolók és kizsákmányoltak,
Oroszok, amerikaiak és franciák...
Bizonyos számú gyermeked még elfogadja a sorompókat,
Mintha rendjén való lenne az, hogy a családban az egyik gyermek csak a konyha
hulladékait kapja, míg a másik a teli asztalnál tömi tele a gyomrát.
Mintha rendjén való lenne az, hogy vannak, akik csak szolgálnak, és mások, akiket
kiszolgálunk.
Mintha rendjén való lenne az, hogy az egyiket szigorúbban büntetik, mint a
másikat;
Mintha rendjén volna az, hogy egyesek mások ellen törhessenek, azokat
megalázzák, megítélik vagy megölik!...
Egybegyűjt-e majd bennünket egy és nagy, szent szeretetben mihamar a véred,
Uram?

Egyetlen Atyánk szeretetében?
Szét tudjuk-e törni a gátakat, amelyek ma még szétválasztanak?
Elfogadjuk-e valaha is, hogy a köztünk fennálló különbség csak a Tőled ingyen
kapott tulajdonokban gyökerezik és nem az általunk szerzett vagyonban?

*

Gyermekem. Testvéred kihulló vére felém kiált.
Zengő, diadalmas szeretet-himnuszra van ma szükség, hogy felülmúlja a
testvérkéz által megölt halott utolsó szavait...

(Szerkesztette: Ábrahám Judit)

(Részletek Michel Quoist: Itt vagyok, Uram! című könyvéből)

Fohász az öregedésről

Igen, Uram érzem megöregszem. Kérlek, őrizz meg engem mindattól, ami az öregeket kiállhatatlanná teszi:

- ⌚ Védj meg engem a fecsegés hajlamától! Ne engedd azt hinnem, hogy éppen én vagyok az, akinek minduntalan, mindenkihez szólnia kell!
- ⌚ Add meg a hallgatás örömét, a belátást, hogy időnként nincs igazam!
- ⌚ Szabadíts meg attól a hiú vágytól, hogy mások ügyeit éppen nekem kell RENDBE TENNEM!
- ⌚ Tégy engem segítőkészé, de ne legyek se izgága, se zsarnok!
- ⌚ Adj türelmet, hogy meghallgassam mások szenvedését, de tégy pecsétet az ajkamra, hogy egyre növekvő fájdalmaimról, vagy törődöttségemről ejtenék szót!
- ⌚ Add Uram, hogy higgadt és békés legyek, ne ideges és túl pedáns!
- ⌚ Add Uram, hogy belenyugodjam lassú testi-lelki fogyatkozásomba, hogy az embereket és dolgokat elnézően ítéljem meg, ne megkövesedett lélekkel!
- ⌚ Add, hogyne legyek szenvedélyes bírálója azoknak, akik engem nem szívlelnek!
- ⌚ Add Uram, hogy ne örököljem aggodalmasan jogaimon, hiszen tudom, hogy minden semmiség a végtelen árnyékában!
- ⌚ Add, hogy ne legyek mohó maradék örömeimben, hanem alázatosan engedékeny!
- ⌚ Uram adj nyugalmat, hogy a dolgokat, melyeket nem változtathatók meg, elfogadjam és elviseljem,

Bátorságot, hogy amelyek megváltoztathatók meg is változtassam,

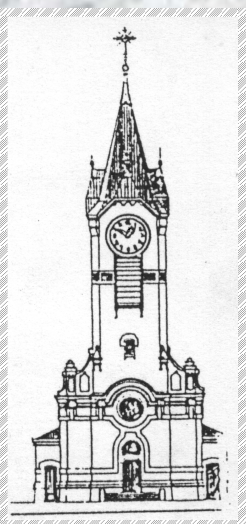
Adj bölcsességet, hogy e kettőt egymástól mindig meg tudjam különböztetni!

VÉGÜL NE ENGEDI ELMAGÁNYOSODNOM! HISZEN TUDOD NEKEM IS SZÜKSÉGEM VAN EGY-KÉT JÓ BARÁTRA!!

URAM! Mindehhez adj kegyelmet, mert minderre saját erőmből képtelen lennék, vagy szent!

(valaki, aki szenved ezektől az öregkori gyarlóságoktól)

Egyházközségi hírek:

Plébániai kormányzónkat, **Liszcai Tamást**, a következő telefonszámokon lehet elérni:

06-30-359-1050, .06-30-289-5397, 273-260.

Miserend:

kedd-szombat: 18.⁰⁰

vasárnap: 9.⁰⁰ és 18.⁰⁰

A plébánia ügyfélfogadási rendje:

Kedd - Péntek: 9⁰⁰ - 12⁰⁰ -ig.

A plébánia weboldala:

www.plebaniahivatal.roszkenet.hu

Megköszönjük azok támogatását és segítségét, akik gépjárműveikkel, vagy bármi más módon segítették a tanyai idős emberek eljutását az idősek miséjére.

Mely rendkívüli szentmisét, minden évben Szent Anna és Szent Joachim ünnepén mutatunk be, ahol kiszolgáltatjuk a Betegek Kenetét is.

Megköszönjük mindazok áldozatos munkáját, akik a szentmise utáni agapé létrejöttében segítettek (süteményt készítettek, terítettek, kínálták a vendégeket...).

Megköszönjük mindazok áldozatos munkáját és adományát, akik anyagiakban is hozzájárultak Kartal József atya és Liszcai Tamás atyák születésnapjához.

A fiatalokkal Július 2 - 5 -ig, Szokolyán voltunk táborozni. A bővebb képes élménybeszámoló hamarosan megtekinthető lesz a plébánia honlapján.

Augusztus 20-án, Szent István király és az Államalapítás ünnepén templomunkban ünnepi miserendet tartunk. Vagyis reggel 9 órakor és este 18 órakor lesz szentmise.

BÚCSÚZUNK! ELMENTEK!..

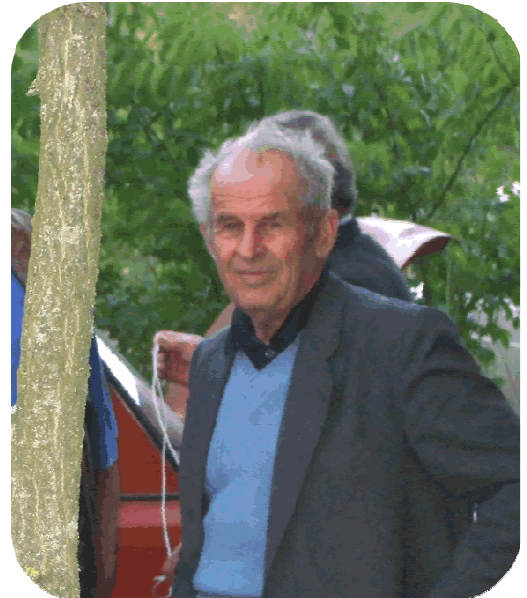
Fájdalmas időszak volt egyházközségünkben az elmúlt hónap. Olyan testvérektől kellett búcsút vennünk, akik meghatározó egyéniségei voltak kis községünknek.

Elment körünkől Borsos Gézáné Ica néni, aki a templom énekkarába szívesen járt, amíg egészsége és ereje engedte.

Búcsúznunk kellett Börcsök Józsefné Mancikától, aki fáradságot nem kímélve hosszú – hosszú éveken keresztül minden hónapban otthonába hívta Kartal atyát, hogy ott bemutathassa a legszentebb áldozatot. Ezzel segítette, hogy a nehezebben mozgó tanyai hívek is magukhoz vehessék Krisztus testét.

Fájdalommal búcsúztunk Bende Sándortól, templomunk nyugalmazott gondnokától. Munkája mindig hozzákapcsolta településünk lakóihoz: először tűzépen dolgozott, majd éveken át postásként vitte híreket házról házra örömről vagy bánatról.

Nyugdíjazása után gondnoki feladatokat látott a temetőben, valamint a plébánia és a templom körül is: füvet nyírt, söprögetett, locsolt, rendben tartotta a növényzetet. Láttuk Őt, munkáját végezve esőben, szélben, hidegben, melegben, este, reggel. Ott volt, ha ünnepet kellett előkészíteni, de akkor is, ha nagy vihar után a romokat kellett takarítani.

Bár mindezért kapott némi anyagi juttatást, aki közülünk ennek összegét ismeri, az tudja, hogy ez nem fizetés volt; az, hogy mindezt vállalta, hatalmas szeretetéről és hűségéről árulkodott az Úr és az egyházközség iránt. Fájt neki, hogy Kartal atya után, Neki is távoznia kellett, de ebbe a döntésbe belenyugodott. Tamás atya ideérkezése után, ha kellett, újból szívesen segített.

Most megköszönjük ezt az önzetlen munkát Neki.

Hitünk tanítása szerint jutalmunk a mennyben vár minket. Imádkozzunk értük, hogy áldozatuk kedves legyen az Úr előtt.

Elhunyt híveinkkel együtt nyugodjanak Ők is békében!

Börcsök Eszter rovata

Elgondolkodtató!!!

Tanulságos történetek!

Kedves Fiam ...

Ha eljön majd a nap, amikor már öregnek látsz, pedig még nem is leszek az, kérlek, légy hozzám türelmes és próbáld megérteni...

Ha leeszem a ruhámat..., ha nem tudok rendesen felöltözni... légy türelmes. Jussanak eszedbe azok az idők, amikor én tanítottalak erre!

Ha beszélek Hozzád, és ezerszer elismétlem ugyanazt a dolgot..., ne szakíts félbe..., hallgass végig!

Amikor kicsi voltál, ezerszer kellett elolvasnom ugyanazt a mesét, míg el nem aludtál.

Ha nem akarok megmosakodni, sem ne szégyeníts meg, sem ne feddj meg érte... Jusson eszedbe az a millió ötlet, amit kitaláltam, hogy rá tudjalak venni a mosdásra!

Ha látod, hogy milyen tudatlan vagyok a technikai újdonságokkal kapcsolatban,... adj elég időt, és ne nézz rám gúnyos mosollyal...

Megtanítottalak sok mindenre... hogy egyél jókat, öltözködj szépen... hogy hogyan nézz szembe az élettel.

Ha néha nem emlékszem dolgokra vagy elvesztem beszélgetésünk fonalát... adj gondolkodási időt, hogy eszembe jusson... és ha még sem sikerül megtennem, ne légy ideges... és ami a legfontosabb, az nem a mondanivalóm, hanem az, hogy veled legyek, és figyelj rám...

Ha valaha nem akarok enni, ne erőltesd. Jól tudom, hogy mikor kell ennem és mikor nem.

Ha gyenge lábaim nem engednek sétálni... nyújtsd a kezéd... ugyanúgy, ahogy azt én tettem, amikor te tanultál járni.

És amikor egy napon azt mondom neked, hogy nem akarok tovább élni... hogy meg akarok halni... ne légy dühös... egyszer ezt is meg fogod érteni...

Próbáld meg megérteni, hogy a koromat nem megéltem, hanem túléltem.

Egy nap majd megérted, hogy minden hibám ellenére, mindig a legjobbat akartam neked, és hogy az utat szerettem volna előkészíteni neked.

Nem érezhetsz sem szomorúságot, sem dühöt vagy tehetetlenséget, ha a közeledben vagyok. Mellettem kell lenned, próbáld meg megérteni, és segíts nekem, ahogy azt én tettem, amikor megszületted.

Segíts járnom... segíts befejezni az utam szeretettel és türelemmel. Megfizetlek majd egy mosollyal és azzal a mérhetetlen nagy szeretettel, amellyel mindig szerettelek.

Szeretlek benneteket, gyermekeim.

Juci ünnepi receptjei

ŐSZIBARACKOS TÚRÓTORTA

Elkészítés:

A tojásokat a vajjal és a cukorral keverd habosra. Add hozzá apránként a lisztet, a sütőport, a tejet és dolgozd össze alaposan. A masszát simítsd kivajazott, liszttel meghintett kapcsos tortaformába és előmelegített sütőben 15-18 perc alatt süsd meg.

Eközben készítsd el a túrókrémet. Ehhez a túrót törd át szitán, keverd simára a joghurttal. Ízesítsd cukorral, vaníliás cukorral, reszelt citromhéjjal és citromlével.

A zselatint kevés vízben oldd fel, langyosítsd meg, és forgasd a túrókrémbe. A túrós masszát egyengesd el a kihűlt tésztalapon, és tedd a hűtőszekrénybe. Ha megdermedt, a tetejét barackszeletekkel rakosgasd ki.

A tortazseléport szórd a baracklébe, és a leírás szerint elkészítve öntsd a torta tetejére. Ha ez is megdermedt, forró vízbe mártott késsel szeletelheted fel.

Hozzávalók: (TÉSZTA)

- 2 tojás
- 8 dkg vaj
- 8 dkg cukor
- 15 dkg liszt
- fél csomag sütőpor
- 5-6 evőkanál tej

Hozzávalók: (TÚRÓKRÉM)

- 50 dkg túró,
- 2 dl joghurt,
- 1 csomag vaníliás cukor,
- 10 dkg cukor,
- 1 citrom,
- 1 dkg zselatinpor

Hozzávalók: (TETEJÉRE)

- 50 dkg őszibarack,
- 3 dl szűrt baracklé,
- 1 csomag tortazselépor

CÉZÁR SALÁTA

Elkészítés:

A csirkemell filét csíkokra vágjuk, sóval, szárnyas fűszerrel meghintjük, és 2 dkg olívaolajon átsütjük, majd egy kis víz hozzáadásával megpároljuk.

Közben a tányérok aljára teszünk 2-3 salátalevelet, a cikkekre vágott paradicsomot, a csíkokra szelt uborkát.

Elosztjuk rajta a csirkehúst, és leöntjük a tejszínből, ezersziget salátaöntetből és tejfölből álló öntettel, melybe belekeverjük egy kevés olíva olajat és ízlés szerint egy kis sót. Tetejét reszelt sajttal megszórva azonnal fogyasztható.

Hozzávalók 4 személyre:

- 50 dkg csirkemell
- fél fej saláta,
- 50 dkg uborka,
- 50 dkg paradicsom,
- 1 dl tejszín,
- 2 dl ezersziget salátaöntet
- 2 dl tejföl,
- kevés olívaolaj
- 10 dkg trappista sajt
- só, szárnyas fűszerkeverék

(Összeállította: Szűcs Judit)

Jó étvágyat!

Kalendárium

Augusztus 16. SZENT RÓKUS

Montpellier, 1345 körül +Angera, 1376 körül

A halála után hatvan évvel keletkezett életrajza a következőket mondja el:

Montpellier nagy és híres város volt Franciaországban. A város ura egy nemes lovag, János, a király rokona volt. Nemes volt származása, de még inkább erényei miatt. Felesége, Libera szintén nemes és szép asszony volt. Imádságaikkal és jó cselekedeteikkel mindketten Isten kedvében jártak, de gyermekük nem született. Ezért fogadalmat tettek, hogy ha Isten gyermekáldásban részesíti őket, gyermeküket Krisztus szolgálatára szentelik. Egy napon, amikor Libera imádságba merülten Krisztust és az ő Boldogságos Anyját erre kérlelte, angyali hangot hallott: „Libera, Isten meghallgatta imádságodat, kegyelmet nyersz az Úrtól.”

Libera fiút szült, akit a keresztségben Rókusnak neveztek. Mellkasának bal oldalán kereszt látszott, mely már ekkor Krisztus előtt kedvesnek mutatta. A szülők nagyon csodálkoztak a dolgon és áldották érte az Urat, s épp emiatt anyja nem bízta dajkára, ahogy akkoriban szokás volt, hanem ő maga szoptatta és dajkálta. Libera asszony hetenként kétszer böjtölt, ugyanakkor a kis Rókus is tartózkodott a tejtől, s csak egyszer szoptott. Feltűnő volt azonban, hogy ezeken a napokon a gyermek elevenebb és vidámabb volt, mint máskor.

Rókus öt éves korában már engedelmes és erényes gyermek volt, oldalán a kereszt megmaradt és vele együtt növekedett. Amikor iskolába kezdett járni, kitűnt tudásával; közben böjtölt, imádkozott és jótékonykodott. Amikor 12 éves lett, megkezdte vezeklési gyakorlatait.

Ebben az időben atyja halálos beteg lett. Közel érezve a halált, magához hívta a fiát és így beszélt hozzá: „Rókus, egyetlen örökösöm, látod, én hamarosan bevégezem életemet. Végrendeletben az örökséggel együtt négy dolgot bízok rád. Először: miként tanultad, szüntelenül Jézus Krisztusnak szolgálj. Másodszor: ne feledkezz meg a szegényekről, az özvegyekről és az árvákról. Harmadszor: rád bízom vagyonomat, hogy jó célra használd. Negyedszer: adj otthont a nyomorultaknak és a szegényeknek.”

Rókus mindezt készséggel megígérte, s ezután atyjának, Jánosnak, halhatatlan lelke elhagyta a halandó testet. Amikor Rókus tizenöt éves lett, édesanyját is eltemette, és hozzáfogott, hogy atyja végrendeletét maradéktalanul végrehajtsa. A szent helyek mellett fölkereste a szegények házait, s a nyomorultakat, elnyomottakat és betegeket a szükséges javakkal és jó szóval támogatta; az özvegyeket és árvákat vigasztalta, a szegény leányokat férjhez adta. Ily módon szétosztotta a szegények között atyja vagyonát.

Ezután elhatározta, hogy elhagyja hazáját és fölkeresi a kereszténység nagy zarándokhelyeit. Zarándokruhát öltött, s bűnbánó lélekkel útra kelt Róma felé. Amikor Piacenzába érkezett, látta, hogy igaz, amit útközben hallott: a városban súlyos járvány aratott. Az egyik kórház gondnokát, Vincét kérlelte,

engedje meg, hogy ápolja a betegeket. Az eleinte tiltakozott, mert féltette az egészséges fiatalembert a betegségtől. Végül azonban engedélyt adott.

Rókus a betegek között szokása szerint előbb mindent és mindenkit megáldott Jézus Krisztus nevében, és utána látott munkához. Félelem nélkül gondozta a betegeket, akik szentként fogadták, mert tapasztalták, hogy gyógyulást hoz nekik. Amikor a kórházban elvégezte a napi munkáját, megkereste a betegeket a városban is. Megjelölte őket a szent a kereszt jelével, majd megemlékezvén Jézus Krisztus szenvedéséről érintésével meggyógyította őket.

Piacenzától búcsút véve Cesenába vitte útja. Itt szintén járvány tombolt, s mint előbb, rövid idő alatt ezt a várost is megszabadította a bajtól. Rómába érve látnia kellett, hogy a járvány elborította az egész várost. Élt abban az időben Rómában egy bíboros, aki szintén megbetegedett. Amikor Rókus a házába lépett, csodálatos vigasztalás és remény költözött a bíboros lelkébe, mert azonnal megérezte, hogy Rókus Isten nagyon kedves embere. Ezért segítségét kérte, s íme, Rókus az ujjával keresztet rajzolt a homlokára. A kereszt látható lett és maradt a bíboros homlokán, és a beteg meggyógyult. Amikor azonban arra kérte Rókust, hogy vegye le homlokáról a kereszt jelét, mert nem akar látványossággul szolgálni, Rókus buzdította, hogy az Úr szenvedésére emlékezve viselje csak teljes tisztelettel a keresztet a homlokán, hiszen az szabadította meg a pestistől.

A bíboros elvitte Rókust a pápához, aki Rókus homlokán mennyei fényességet látott ragyogni. Rókus teljes búcsút nyert a pápától. Amikor azonban a bíboros hazája és családja felől érdeklődött, mivel Rókus semmi mulandó dicsőséget nem keresett, eltitkolta származását. A pápa megáldotta, hazatértek és Rókus három évig a bíborosnál lakott. Gondozta a szegényeket és a járványtól sújtottakat.

Három év múlva a bíboros, aki már nagyon öreg volt, meghalt. Rókus ekkor elhagyta Rómát és Reginába ment, majd Novarába, s mindkét várost, mint a korábbiakat, megszabadította a pestistől. Novarából Piacenza felé vette útját, mert hallotta, hogy ott a járvány erősebben dühöng, mint másutt. Mindig arra törekedett ugyanis, hogy Jézus Krisztus nevében és szenvedésének erejéből segítséget nyújtson a járvány ellen. Mindenütt először a szegények házait és kórházait kereste meg, hiszen ott nagyobb szükség volt a segítségre.

Amikor már hosszú időt töltött a piacenzai kórházban, s szinte minden beteget meggyógyított, az egyik éjszaka álmában angyali szót hallott: „Rókus, Krisztus híve, kelj föl, mert a pestis most benned van, keress gyógyulást!” Ő azonnal érezte testében a betegség mérgezett nyilát és hálát adott Istennek. Olyan fájdalom fogta el, hogy jajgatására a körülötte alvók mind fölébredtek. Ezért elhagyta a hálótermet és a küszöbön várta a hajnalt. Reggel a polgárok az ajtó előtt találták. Szemrehányást tettek a kórház igazgatójának, aki mentegetőzött, hogy nem ő tette ki Rókust. Amikor azonban a polgárok fölismerték, hogy Rókus beteg, kiűzték a városból, nehogy megkapják tőle a bajt.

A pestis okozta fájdalmak ellenére mindent türelemmel viselt és mindenért áldotta Istent. Egy közeli völgy erdejébe húzódott vissza, ahol itt egy kicsi kunyhót csinált magának. Majd megemlékezve Jézus nevéről, így

imádkozott: „Hálát adok neked, üdvözítő Jézus, hogy most, amikor a betegség kínoz, ezen az elhagyatott helyen kegyelmeddel felüdítesz engem!” Alig fejezte be imádságát, egy kis felhő szállt le az égből, s a kunyhója mellett a földre ereszkedve forrást fakasztott, mely oltani kezdte Rókus szomját. A forrás mind a mai napig megvan.

Volt a közelben egy falu. Ott élt egy Gotthárd nevű istenfélő ember, kinek nagy birtoka és nagy családja volt. Vadászkutyái közül az egyiket különösen kedvelte, s ennek megengedte, hogy az asztról egyen kenyeret. Amikor Rókus éhezett, ez a kutya vitt neki kenyeret. Egyik nap, amikor különlegesen finom kenyér került az asztalra, s a kutya szokása szerint elindult vele, Gotthárd a kutya után indult és rátalált Rókusra. Amikor látta, hogy a kutya neki adja a kenyeret, szent félelemmel köszöntötte és leült melléje. Rókus azonban figyelmeztette: „Barátom, menj el innen, mert betegségem nagyon veszedelmes.”

Gotthárd hazatérve így gondolkodott magában: Ez a szegény ember, akit ott hagytam az erdőben, biztosan Isten embere, mert a kutyám, az értelmetlen állat kenyeret vitt neki. Mennyivel inkább kell ugyanezt tennem nekem, aki értelmes ember és keresztény vagyok! Ezen gondolatokkal visszatért hozzá, és azt mondta: „Segíteni akarok neked, szent zarándok, s többé nem akarlak magadra hagyni.”

Rókus hálát adott Istennek és kezdte Gotthárdot Krisztus törvényére oktatni. Egy ilyen együttlét alkalmával, mivel a kutya már nem hozott kenyeret, Gotthárd kezdett élelemről gondolkodni, s mivel egyre éhesebb lett, segítséget kért a szenttől. Ő az Úr szava szerint („Arcod verítékével eszed a kenyeret”) buzdította: térjen vissza a faluba, mondjon le mindenéről, kövesse Jézus Krisztus útját és az Ő nevében kolduljon. Gotthárd azonban -- mert közismert és gazdag ember volt -- azt mondta, hogy ő ezt szégyenli. Később azonban, miután Rókustól sok tanítást hallott, bement Piacenzába, ahol szintén sokan ismerték és koldulni kezdett. Bezörgetett egyik ismerőse ajtaján és alamizsnát kért. Az keményen megszidta, amiért nevetségessé teszi magát azzal, hogy okos és gazdag léte koldul, s haragosan elűzte. Gotthárd másokhoz fordult alamizsnáért, de sokan megtagadták tőle az alamizsnát. Mindezeket még aznap megtámadta a ragályos kór. Amikor visszatért az erdőbe, elbeszélte Rókusnak a történeteket, Rókus pedig megmondta, hogy a barátja hamarosan meg fog halni. Így is történt.

Jóllehet Rókust még mindig gyötörte a betegség, az erdőben hagyva Gotthárdot a járvány sújtotta városba ment. Jézus nevében megáldotta, megérintette és meggyógyította a betegeket, majd – még mindig betegen és sántán – visszatért az erdőbe. Akik hallottak róla, sokan fölkeresték, s Rókus szükségleteik szerint csodákat tett velük.

Kis idő múltán Gotthárd bement a városba, s Rókust egyedül hagyta az erdőben. Rókus imádkozni kezdett, hogy Isten szabadítsa meg a betegségtől, s ekkor álomba merült. A visszatérő Gotthárd a kunyhó közelébe érve angyali hangot hallott: „Rókus, Isten barátja, az Úr meghallgatta imádságodat, íme, meggyógyultál betegségedből. Az Úr parancsa, hogy indulj haza.” Gotthárd elámult a hang hallatára, már csak azért is, mert addig nem tudta Rókusnak a nevét.

Amikor Rókus gyógyultan ébredt az álomból, elmondta neki, amit hallott. Rókus nagyon megkérte, hogy el ne árulja a nevét, mert nem akar földi dicsőséget. Néhány nap múlva elbúcsúzott Gotthárdtól és társaitól, és zarándokként hazafelé indult. Amikor Lombardiában Angera közelében járt, a vidék urának katonái épp háborúskodtak és elfogták Rókust. Mint kémeket vitték uruk elé, az pedig anélkül, hogy kivizsgálta volna a dolgot, börtönbe vetette. Rókus Jézus nevét segítségül hívva türelemmel vállalta a börtönt, s éjjel és nappal Istennek ajánlotta magát. A börtön otthona lett, mert vezeklésként és remeteséggéént fogadta.

Így telt el öt év. Akkor – mivel Isten akarata az volt, hogy a szent férfiú lelke a szentek körébe kerüljön – az az ember, aki élelmet szokott vinni Rókusnak a börtönbe, látta, hogy a börtönből csodálatos fény sugárzik. Rókus térden állva imádkozott és mindent az Úr kezébe ajánlott. A dolognak híre ment, s a városból sokan a börtönhöz siettek, s mind látták a csodát. Dicsérték Istent és kárhoztatták a börtön urát kegyetlenségéért.

Amikor Rókus fölismerte, hogy Isten akaratából be fogja végezni ezt a halandó életet, szólította a börtönőrt és kérte, Isten és a Boldogságos Szűz nevében engedje meg, hogy pap jöjjön és meggyóntassa őt. Miután meggyónt, azt kérte, hogy három napra hagyják magára, hogy igazán fölkészülhessen halálára. Tudta ugyanis, hogy a város polgárai mennyire ki akarják szabadítani a börtönből. A gyóntató ezt elmondta urának, aki gondoskodott három zavartalan napról. A harmadik nap végén az Úr angyala ezzel az üzenettel jött: „Rókus, az Úr a lelkedért küldött engem. Mondd meg, mi az utolsó kívánságod?” Rókus akkor áhítatos imádságban arra kérte a mindenható Istent, hogy azok a keresztények, akik Jézus nevében áhítattal megemlékeznek róla, szabaduljanak meg a járványos betegségtől. Amikor imádságát befejezte, kilehelte lelkét.

A harmadik nap elmúltával a város ura elküldte embereit, hogy kiszabadítsa Rókust a börtönből. Ám azok már holtan találták. Az egész börtön csodálatos fényben sugárzott, amiből megérthették, hogy Isten barátja volt az, aki ott meghalt.

Rókus fejénél és lábánál egy-egy nagy gyertya égett. A feje alatt egy táblát találtak, melyen arany betűkkel írva állt: Isten meghallgatta, amit a betegek számára kért. Az írásból megtudták Rókus nevét és nemes származását. Amikor a város urának anyja meghallotta a hírt, fölismerte, hogy az unokája volt, s amikor a temetésre előkészítették, a keblén látható keresztről ráismert a rokonság is. Fájdalommal és bűnbánattal telve temették el.

Ennyit tudhatunk meg Rókusról életrajza alapján. Tisztelete 1420 körül Montpellier-ben kezdődött, s nagyon hamar egész Észak-Itáliában, főleg Piacenza környékén elterjedt. 1477-től sorra alapították a Szent Rókus társulatokat betegápolásra, főleg járványok idején. A 15. század végétől a tizennégy segítő szent között járványok ellen hívták segítségül. A 16-18. században az egyik leginkább tisztelt szent volt Európában.

Magyarországon sok helyen fogadott ünnepként ülték meg napját, mert tapasztalták segítségét. Szent Rókus oltalma alatt áll az 1796-ban épített pesti járványkórház is.

(Összeállította: Kiss Gábor)

Vélemények a nyári táborokról

Kádár-Németh Orsolya és Tombácz Anita

Tábor Szokolyán

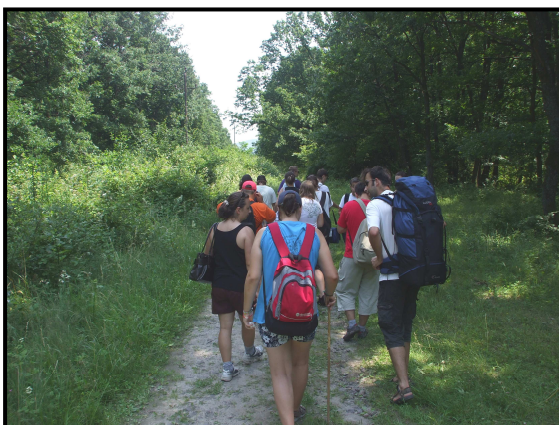
2009. július 2-5 -ig táborban voltunk Szokolyán. Csütörtökön reggel már nagy izgalommal vártuk, hogy a 11 fős kis csapattal elinduljon velünk a vonat.

Szeged – Budapest – Vác érintésével megérkeztünk Kismarosra, ahonnan

kisvonattal indultunk tovább Szokolyára.

Ezután már pörögtek az események. Először is elmentünk egy rövidebb túrára, majd visszafelé sok – sok fát gyűjtöttünk minden nap. Az esti program a tábortűz

körül forgott, amihez sok fa kellett, hogy sokáig éghessen a tűz.

Jártunk a Hideg-hegyen, ahová Szebi felcipelte a kaja nagy részét és két nagy görögdinnyét!

Másnap Visegrádra mentünk. Komppal átmentünk a „veszélyes” Dunán, majd felsétáltunk a nagyon meredek és nehéz túraúton. De a fárasztó út után azért volt kedvünk bobozni.

Mind a ketten úgy gondoljuk, hogy mindnyájunknak nagyon emlékezetes napok voltak: az esti tábortüzek hangulata, beszélgetések, vicces, szívatós játékok; a felnőttek által készített hamburger, lángos, chilis bab, gyümölcsök... stb., amit mi nagy étvággyal fogyasztottunk a nap minden időszakában.

Szeretnénk megköszönni mindannyiunk nevében ezt a csodálatos négy napot: Kiss Gabinak, Szebinek, Ildinek és családjának.

Tóth Tímea

Tábor Domaszéken

Nem apáca kiképző (Olvasd el, érdekes lehet!)

Sziasztok! A nevem Timi és nem kevesebb, de 4 éve járok ebbe a táborba, aminek a hallatán mindenki „berezel”. Nem is húzom tovább az írást azzal, hogy

elmondjam ennek a tábornak a nyári tábor melletti nevét, ami nem más, mint **Egyházmegyei Nyári Tábor**, de legtöbbször Zöldfási Tábornak nevezik.

Gondolom most „berezeltél”, de mielőtt letennéd, tovább lapoznál, vagy kidobnád a legközelebbi kukába, ezt a cikket, kicsit mesélnék magáról a táborról is.

A tábor egy hetes, Domaszéken, egy nagyon szép helyen: egy nagy házzal és 12 kisebb, egy parkolóval, egy nagy előtérrel, egy templommal, és egy zöld tisztással.

Az ellátás benne van az árban: a napi három étkezés, a szállás, az utazás, egyéb kiegészítők. Az ár elfogadható **10-12.000 Ft-on** alul van, ez a különböző helyekre való utazástól függ. A tábor időpontja Június végén és Július elején szokott lenni.

Úgy gondolom, hogy megosztanám az élményeimet, amit a táborban szereztem. Az első héten nagyon furcsa volt, mert nem gondoltam volna, hogy több mint ötvenen leszünk és kicsit izgultam is emiatt. Megnyugtatót a tudat, hogy rajtam kívül is voltak olyanok, akik ugyanúgy éreztek, mint én. A hét első napján csoportokba voltunk osztva, a korunk alapján,

ami azért is volt jó, hogy jobban megismerjük egymást. Az ismerkedés, mint bárhol nem volt könnyű, mert mindenki úgy tekintett egymásra, mint egy idegenre, ami hátrány is volt, mert azok is voltunk. Azon a napon sok emberrel ismerkedtem meg, akik az ország különböző tájairól jöttek, de legtöbben Csongrád megyéből.

Mindenki tudta, hogy az a sok ember nem csak azért, vagy egyáltalán nem azért ment a táborba, hogy éjjel-

nappal imádkozzon, hanem azért, hogy szórakozzon. Hisz a tábor az imádkozások mellett tele volt szórakozással; például: volt métázás (hasonló a baseball- hoz), röplabdázás, futballozás, tollaslabdázás, stb.. Persze ezek között is voltak versenyek: röplabdából, fociból, és métából.

A hétről nem felejthető el az sem, hogy mindig megnézünk együtt egy filmet, amit

megbeszélünk vagy nem, fő az élmény. A hét **második napján** mindig elmegyünk fürdeni a Móraalmi Gyógyfürdőbe, ahol egy fél napot eltöltünk, utána visszamegyünk a táborba és kipihenjük magunkat. A **harmadik napon** szórakozunk, beszélgetünk és ez az a nap, ami kézműves napnak van kinevezve. A **negyedik napon** utazunk (például idén Szarvasra mentünk várost látogatni és hajókázni is voltunk) miután visszatértünk a táborba, a nap lezárásaként esti táncba kezdünk; persze tánctanárokkal.

A kedvenc napom az **ötödik**, mert akkor a csoportokban megbeszéljük a másnapi terveinket az „esti lázra”, ami már a **hatodik napon** zajlik, ezután lezajlanak az esti programok is (mint a tábortűz), akkor kezdődik az igazi hajnalig tartó „lazítás”. A **hetedik napon** mindenki készül haza, ezen a napon egy utolsó közös ebéddel zárul a tábor, majd búcsúznak.

Szóval, ezek történtek a hét folyamán. Végezetül, ez nem egy kolostor vagy apáca kiképző tábor, ez egy ifjúsági tábor. Én szeretek ott lenni, lehet, hogy azért, mert sok embert ismerek onnan, és még többet szeretnék megismerni. *Remélem, hogy most már téged is érdekel, és Veled ott is találkozhatom majd!*

Viccek:

Az idős plébános Ananiás és Szafíra története kapcsán a hazugság bűnét ostromozta. A bibliai házaspár a Szentléleknek akart hazudni. Isten megbüntette őket, azon nyomban holtan estek össze...

- Ha a jó Isten minden hazugságot manapság is így büntetne – mondta érdes hangon az öreg plébános – hol lennék akkor én...

A hívek elmosolyodtak. Azt gondolták, hogy félrecsúszott az atya nyelve, s akaratlanul is önmagát nevezte hazugnak. A plébános azonban nyugodtan folytatta beszédét:

- ...Megmondom, hogy hol lennék! Olyan templomban, amelyben a padokban ülő hívek helyén százával feküdnének a halottak...

Az orvos két óvodás kislánnyal sétál. Amikor egy templomhoz érnek, a kisebbik megkérdezi:

- Ez mi?

- Ez egy templom – világosítja fel bátyja.

- Mi az a templom?

- A jó Isten háza.

Öcsi elgondolkodik:

- Hát a jó Isten nem az égből lakik?

Bátyja hamar megtalálja a választ:

- Ott lakik, de itt rendel.

Az ezernyi játék, baba és kishajó ellenére az egyik vevőm tanácstalanul állt a játékboltban, és semmit sem talált az unokájának ajándékba.

- Talán egy videokazetta, vagy valami ismeretterjesztő játék? – kérdeztem.

- Nem, semmi ilyet – mondta.

Egy ideig barangoltunk a polcok között, míg egyszer csak valamin megakadt a szeme: egy lézerpisztoly villogó fényekkel és 15 különböző hangeffekttel.

- Ez tökéletes – mondta felragyogva. – A menyem biztos utálni fogja.

Egy városi férfi vidékre megy nyaralni. Egyik hegyi túrája közben rátalál egy csinos kis faházra. Kíváncsiságból odamegy, és bekopog:

- Van itt valaki?

- Igen, itt vagyok – jön bentről egy gyerekhang.

- Beszélhetnék apukáddal? – kérdi a turista.

- Nem, ő elment, mielőtt Anya bejött volna.

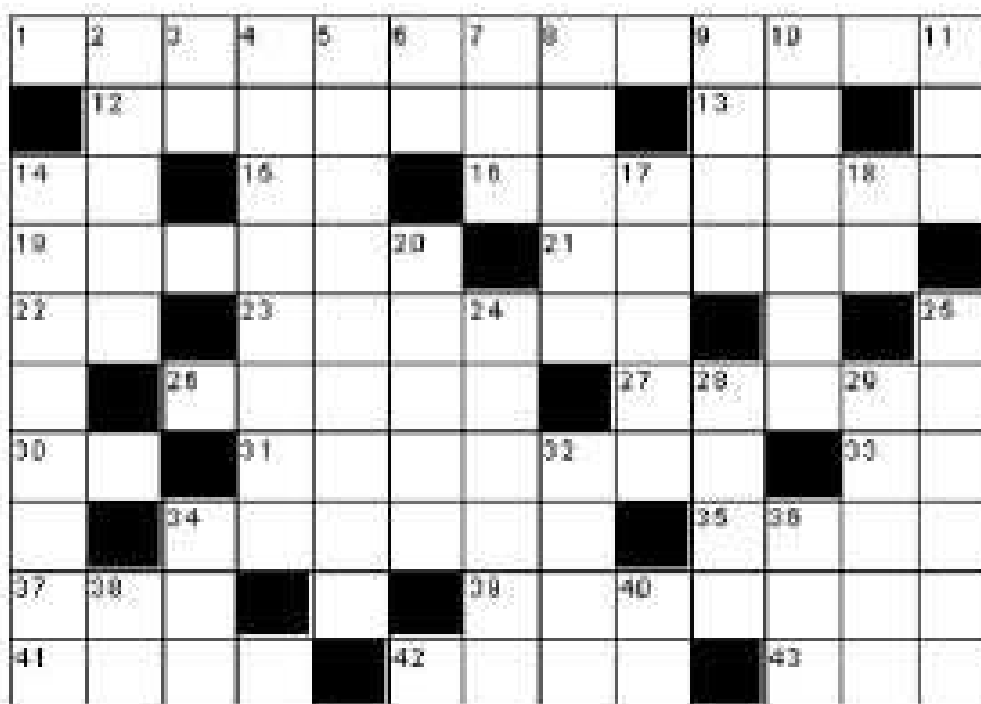
- Akkor beszélhetek anyukáddal?

- Nem, ő elment, mielőtt én bejöttem volna.

- Ti sosem vagytok együtt, ahogy egy család szokott? Szeretnék találkozni a családdal!

- Semmi gond, bármikor szívesen látjuk, de nem itt – mondja a gyerek. – Ez ugyanis a budi!

Rejtvény!!!

Függőleges:

2. Azt 3. Libahang 4. Gyönyörű 5. Verdi operája 6. Forrasztófém 7. Páratlanul lökdös(!), 8. Olasz város 9. Mohó betűi, keverve 10. Bányafelügyelő 11. Sűrű 14. A megfejtés vége 17. Település a Zemplénben 18. Vissza tó(!) 20. Nagynéni 24. Majdnem Piemont(!) 25. Kedvezményes 28. Női név 29. Jód, Kálium, Szilícium, Oxigén 32. Cím 34. Legnagyobb bankunk 36. Botrány 38. Közeledik 40. Tantál

Vízszintes:

1. A megfejtés eleje (Zárt betűk: M, D, J) 12. Sárgarigó 13. Forrás 14. Páros pipa(!) 15. Horog vége(!), 16. Tösgyökeres 19. A megfejtés közepe (Zárt betű: Á) 21. Ezért 22. Azonos betűk 23. Mindenes, fullajtár 26. Értesíti 27. A végén buk fencezik(!) 30. Tiltószó 31. Vendéglő 33. Kálium, Szén 34. ... forma, latinul annak rendje-módja szerint 35. Tömzsi vége(!) 37. Dob 39. Az Öt-tó egyike 41. Kaptár 42. Sétáló 43. Jód, Oxigén, Kén

A rejtvényre adott megfejtéseiket **minden hónap 28-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévő” szerkesztőnél, a „Csodatévő fillérek” perselybe vagy Interneten.

Előző rejtvényünkre egy helyes megfejtés érkezett:

Papp Istvánné

A júliusi rejtvényünk helyes megfejtése:

"Vegyétek fel az üdvösség sisakját is és a lélek kardját, vagyis az Isten Igéjét."

CSODATÉVŐ

A röskei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Börcsök Eszter, Kiss Gábor, Ocskó Sebastian, Szűcs Judit

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Liszkai Tamás plébániai kormányzó

E-mail: csodatevo@citromail.hu